

Přebíhačka

seznámení,
hlasová odvaha,
informace o členech skupiny

Hráči sedí v kruhu na židlích. Jedna chybí, a tak jeden hráč stojí uprostřed. Položí nahlas všem libovolnou otázku, např.: „Kdo má doma kočku?“ Každý, kdo může odpovědět kladně („ano“ nebo „já“), si místo odpovědi s někým v kruhu vymění místo. Nesmí to však být soused z vedlejší židle, musí sedět aspoň ob jedno místo dál. Při rychlé výměně míst si hráč, který položil otázku, na některou volnou židli sedne. Kdo zůstal stát, protože na něj židle nezbyla, pokládá všem další otázku. Spontánně vznikající otázky mohou být buďto banální: „Kdo rád myje nádobí?“ zvědavé: „Kdo rád chodí do školy?“ „Kdo miluje Procházkovou?“, nebo závažné: „Kdo už chtěl někdy utéct z domova?“ Záleží na skupině, na jejím složení a otevřenosti.

Jednoduchá, známá hra, hráči se při ní mohou hodně dozvědět a závažnější momenty střídá zábava.

Umělé handicapy

překonávání překážek,
trpělivost,
vzájemná pomoc, důvěra

Děti potřebují přiměřené a překonatelné překážky, které je učí poradit si s problémy za pomoci rukou a nohou, těla i mysli současně. Je třeba jistě dbát bezpečnosti, avšak děti příliš úzkostně opečovávané mívají později z překážek strach a trápí je více problémů. Děti vedené ke zdravému způsobu sebeprosazení berou překážky jako výzvu, šanci uplatnit své schopnosti. Děti můžeme podle okolností stavět před různé překážky ve formě umělého handicapu. Zkoušejí se někdy například:

- nasvačit jednou rukou, s pomocí partnera a bez něj,
- nasvačit tak, že má jeden zavázané oči a druhý ho krmí,
- obléknout jen jednou rukou, s dopomocí druhého a bez dopomoci,
- obout někomu boty a zavázat mu tkaničky.

Další inspiraci lze najít v různých sportovních disciplínách paralympiády. Dobrý příklad, jak pěstovat kuráž a odolnost u malých dětí, je také např. turnaj ve fotbale mezi mateřskými školami v regionu.